

Κάθε παραμονή Πρωτοχρονιάς η βασιλόπιτα έχει πάντα την πρώτη δέση στο Πρωτοχρονιάτικο τραπέζι πλάι στους κουραμπιέδες, τα μελομακάρονα, τις δίπλες και τα άλλα γλυκά. Τη στολίζουμε με τον αριθμό της νέας χρονιάς και μέσα της κρύβουμε ένα φλουρί, που όποιος το βρει θα είναι τυχερός για όλη τη χρονιά.

Όμως, πώς ξεκίνησε αυτό το έθιμο αλήθεια;

Η ιστορία της βασιλόπιτας, ξεκίνησε πριν από εκατοντάδες χρόνια, στην πόλη Καισάρεια της Καππαδοκίας, στη Μικρά Ασία.

Εκεί γεννήθηκε το 330 μ.Χ. ο Άγιος Βασίλειος από θεοσεβούμενους γονείς. Τα πρώτα γράμματα τού τα δίδαξε ο πατέρας του, αλλά συνέχισε τις σπουδές του στην Καισάρεια της Καππαδοκίας, στην Κωνσταντινούπολη και στην Αθήνα, όπου σπούδασε γεωμετρία, αστρονομία, φιλοσοφία, ιατρική, ρητορική και γραμματική.

Σαν επέστρεψε στην Καισάρεια, αποφάσισε να αφιερώσει τη ζωή του στον Θεό, μοίρασε την περιουσία του στους φτωχούς και την Εκκλησία και άρχισε να βοηθά τους αδικημένους και κουρασμένους, τους πεινασμένους και τους αρρώστους. Όταν έγινε επίσκοπος ίδρυσε την «Βασιλειάδα», ένα ίδρυμα που είχε νοσοκομείο, ορφανοτροφείο, γηροκομείο και ξενώνες για τους φτωχούς, τους άρρωστους και τους ξένους.

Κάποια μέρα εμφανίστηκε στην πόλη ένας αδίστακτος πολεμοχαρής στρατηγός. Ήταν άνθρωπος κακός και φιλοχρήματος και ζήτησε από τον Μέγα Βασίλειο να του παραδώσει αμέσως όλους τους θησαυρούς της Καισαρείας, αλλιώς θα την λεηλατούσε.

Ο Μέγας Βασίλειος του είπε ότι οι άνθρωποι της πόλης ήταν φτωχοί και δεν είχαν τίποτε να του δώσουν. Ο στρατηγός μόλις άκουσε αυτά τα λόγια δύμωσε ακόμα περισσότερο και άρχισε να απειλεί τον Μέγα Βασίλειο ότι θα τον εξορίσει μακριά από την πατρίδα του. Οι χριστιανοί της Καισαρείας, που αγαπούσαν το Δεσπότη τους, μάζεψαν ό,τι χρυσαφικά είχαν, τα έβαλαν σε ένα δεντούκι και του τα πρόσφεραν για να τα δώσει στο

στρατηγό και να ωθούν. Στο μεταξύ ο πολεμοκαρής στρατηγός διέταξε το στρατό του να επιτεθεί στο φτωχό λαό της Καισάρειας.

Όλη τη νύκτα προσευχόταν ο Μέγας Βασιλείος στον Θεό και Τον παρακαλούσε να ωθεί την πόλη και τους ανθρώπους. Σαν ξημέρωσε, ο στρατηγός κύκλωσε με τον στρατό του την πόλη και ζήτησε από τον Μέγα Βασιλείο τους δησαστούς της. Ο Μέγας Βασιλείος, αφού προσευχήθηκε ξανά για τη σωτηρία της πόλης, έδωσε στον έπαρχο το βεντούκι με το δησαστό. Ανυπόμονος ο στρατηγός άνοιξε το βεντούκι. Τη στιγμή όμως που πήγε να αρπάξει τους δησαστούς έγινε το θαύμα! Όλοι είδαν μια λάμψη και αμέσως μετά ένας λαμπρός ατρόμητος καβαλάρης όρμησε με το στρατό του επάνω στον στρατηγό και τους στρατιώτες του. Σε ελάχιστο χρόνο ο κακός στρατηγός και οι δικοί του έφυγαν τρέχοντας. Ο λαμπρός καβαλάρης ήταν ο Άγιος Μερκούριος και οι στρατιώτες του οι Άγγελοι. Έτσι σώθηκε η πόλη της Καισάρειας.

Όμως, ο Μέγας Βασιλείος ήταν και πάλι σε δύσκολη θέση! Θα έπρεπε να μοιράσει τα χρυσαφικά στους κατοίκους της πόλης και η μοιρασιά να είναι δίκαιη, δηλαδή να πάρει ο καθένας ό,τι ήταν δικό του. Αυτό ήταν πολύ δύσκολο. Προσευχήθηκε λοιπόν ο Μέγας Βασιλείος και ο Θεός τον φώτισε τί να κάνει. Φώναξε τους διακόνους και τους βοηθούς του και τους ζήτησε να ζυμώσουν ψωμάκια, και μέσα σε κάθε ψωμάκι να βάζουν και λίγα χρυσαφικά. Σαν ετοιμάστηκαν τα ψωμάκια, ο επίσκοπος τα μοίρασε σαν ευλογία στους κατοίκους της πόλης της Καισάρειας. Παραξενεύτηκαν οι κάτοικοι και η έκπληξή τους ήταν μεγαλύτερη, όταν κάθε οικογένεια μέσα στο ψωμάκι έβρισκε τα χρυσαφικά της.

Ήταν λοιπόν ένα ξεχωριστό ψωμάκι η βασιλόπιτα, που έφερνε στους ανθρώπους χαρά κι ευλογία μαζί.

Έτσι, η πρώτη ημέρα του χρόνου έχει πρωταγωνίστρια τη γνωστή βασιλόπιτα με το φλουρί, για να μας θυμίζει τον Μέγα Βασιλείο και το μικρασιατικό αυτό θαύμα που έρχεται από τα παλιά.

